

Αὐτὰ μοῦ λέει κι' ἄλλα,
κασιγνήτος καυκάλα,
ὁ Κοραῆς ὁ Χιώτης,
κουρευτιάδης πρώτης.

- Ὅλα τὰ νέα βρίσκεις μεγάλια καὶ σοφά,
καὶ σκύβει μὲς στ' αὐτὴ μου καὶ μοῦ μιλεῖ κρυφά:
Ἦέστε στὸν γλωσσολόγο, ποῦ μένει στὸ Παρίσι,
καὶ θέλει καὶ τῶν Γάλλων τὴν γλῶσσα νὰ ρυθμίσει,
Ἦέστε στὸν Παρισιάνο, ποῦ πᾶγει τετρακόσια,
ν' ἀφήσει κατὰ μέρος τὴν Γαλλικὴ τὴν γλῶσσα,
καὶ μίσα στὴν Ἀθῆνα νάλθῃ κι' αὐτὸς γιὰ χάρι
τὴν θέσι μου νὰ πάρῃ.

Γράφετε καὶ τοῦ Πάλλη τοῦ γλωσσολογίου,
ποῦ δὲν τ' ἀρέσει διόλου κι' ἡ γλῶσσα τοῦ Σαϊζ-πέρου.
Μηνύσετε καὶ τοῦτου,
ποῦχει μισὰ καὶ γρόσα,
νὰ μὴ σκορπῆ τὸν νοῦ του
κι' στὸν Τζῶν-Μπούλ τὴν γλῶσσα.

Κι' ἀπὸ τὴν Ἑγγλιτέρα,
χωρὶς καιρὸ νὰ χάνῃ,
νάλθῃ μὲ τὸν κύρ Γιάννη
κι' ἐμεῖτος ἔδω πέρα.

- Ἦέστε πῶς τοὺς προσμένω μ' ἀνυπομονήσια
νὰ κένουε μὰ τέτοια πρακτικὴ θυσία.
Ἦέστε πῶς τοὺς προσμένουν μ' ἐμένα κι' οἱ τρακοῖ σας
νὰ γίνουν γλωσσολῶται,
κι' ἐμεῖς οἱ πρόγονοι σας
τῆς Μιχαλοῦς χρεώσται.

Ἄς ἔλθουν ἔσπευσμένως,
καὶ μὲ τιμαὶς τὸ γένος
θὰ τοὺς παρατιμήσῃ.

Καὶ μαλλιαρὰ βιβλία
καὶ μαλλιαρὰ Σγολεῖα
τὸ κράτος θὰ γεμίσῃ.

- Κι' ἐγὼ θὰ γονατίζω σὲ τούτῃ τὴν δυάδα,
καὶ στέφανα θὰ πλέκω,
πρὸ πάντων στὸν Ἀλέκο
γιὰ τὴν γνωστὴ τὴν Λιάδα.

- Κι' ἐγὼ θὰ τοὺς συστήσω σὲ κάθε πατριώτῃ,
μὰ καὶ στὸν Βενιζέλο,
καὶ τὸ ψυλὸ καπέλο
θὰ φῶν τοῦ Μιστριώτῃ.

Τέτοια μούπε, Περικιέτο, τὸ κεφάλι τὸ μεγάλο,
κι' ἐγὼ στέλλω μὰ γραφῇ
στὴν δυάδα τὴν σοφῇ,
στὸν Ἑγγιζέο καὶ στὸν Γάλλο.

Πρὸς γλωσσολόγους ἐπιστολὴ τοῦ γλωσσολόγου τοῦ Φρασουλῆ.

- Ἄγαπητὴ κύρ Γιάννη, ποῦ μένει στὴ Γαλλία,
καὶ βλάμῃ κύρ Ἀλέκο, ποῦ μένει στὴν Ἀγγλία,
ὄντως γιὰ σὰς ἡμέρα
θριάμβων ἀνατέλλει,
καὶ νάλθῃ ἔδω πέρα...
ὁ Κοραῆς σὰς θέλει.

Μούπε κρυφὰ στ' αὐτὴ
νάλθῃτε δίχως ἄλλο...

τὸ γένος σὰς ζητεῖ
μὲς στῶν γλωσσῶν τὸν σάλο.

- Δώστε δέκα μούντζαις στὴν κούτο-Ἑγγλιτέρα
καὶ στὴν κούτο-Γαλλία,
καὶ τρέξτε ἔδω πέρα
νὰ δῆτε μεγαλεῖα.

Ἡ κυρὰ μαλλιαροσύνη
πῆρε δρόμο, πῆρε φόρα,
καὶ γι' αὐτὴν ἡ Ρωμαιοσύνη
ἀνταρξιάζεται καὶ τώρα.

Σὰς ἀνοίγονται τεμένη
καὶ σπουδῆς Σγολεῖα πρῶτα,
καὶ καθένας περμένει
τῆς σοφίας σὰς τὸ φῶτα.

- Γιὰ τοὺς μαλλιαροὺς ἀλήθεα κρισμῶτατος καιροῦ,
γι' αὐτοὺς χρόνια τιμημένα,
κι' ἀνρωτῆσατε κι' ἐμένα
πόσα θέλω γιὰ νὰ γίνω μαθητὴς σας μαλλιαροῦ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Κουδέργο
θέλει πάλι νέους πόρους,
καὶ σὲ γαίαις βάζει φρούς,
δέκα φράγκα μόνον πέρου.

Κι' ἂν σὰς φαίνονται πολλὰ
κι' ἂν τὰ δίνετε μὲ πόνο,
δέχομαι καὶ πέντε μόνον,
καὶ λιγώτερα φιλά.

Πλὴν πρὸς δόξαν τῆς πατριδος
δέχομαι κι' ἄπλω εἰς εἶδος
νὰ μοῦ γίνῃ πληρωμὴ,
κἂν γκουβέτσι, κἂν ψωμί.

Ἐστὴς ἀκριβείας τὸν καιρὸ
καὶ στῶν φῶτων τὴν πληθώρα
ὅπως ὅπως μαλλιαρὸ
κάνετε κι' ἐμένα τώρα.

- Σὰς προσμένουν ἀνδριάντες, σὰς προσμένουν προτομαί,
σὰς προσμένουν καὶ φαλάκραις, ποῦ δὲν ἔχουν ντίπ μαλλιά...
γιὰ τὴν ἐσπλώση τῆς γλῶσσας κατῆχῃσατε κι' ἐμεῖ,
ποῦμαι βλάκας μὲ πατέντα καὶ μὲ περικεραλῖα.

Κι' ὁ Ρήγας γιὰ τὸ γλωσσικὸ μὲ τόνο ψάλλ' ἠρωϊκῶ.

- Κι' ἐγὼ, ξύλινη κολλήγα,
ἀκουσα ποῦ λὲς τὸν Ρήγα,
τὸν Φερρατὸ δηλαδῆ,
τέτοια νὰ μὰς τραγουδῇ:

Ἦ παιδιὰ μου, μαλλιαρὰ μου,
μὲς στὸ τόσο λαρρικὸ
ἔχω χάσει τὰ νερά μου
μὲ τὸ νέο γλωσσικὸ.

Ἦ παιδιὰ μου, λυσασσιμένα
πάντα γιὰ ρητορικῆ,